

SLOVO K DUŠI POUTNÍKA

od Tomáše kardinála Špidlíka, S.J.

čestného občana Pustiměře

Nezapomenutelné chvíle s Jeho Eminencí v papežské kapli Redemptoris Mater v Apoštolském paláci ve Vatikáně, PEREGRINATIO AD LIMINA APOSTOLORUM, 13. 6. 2007

LA VERNA, ASSISI Putovat znamená vydat se na cestu do daleka a čekat, co nás potká. Ve slovanských zemích bylo mnoho poutníků, kteří putovali skoro celý život. Co je k tomu tak lákalo? Doma má člověk zařizen život podle jistého programu. Ví předem, co má dělat. Jediné překvapení, které zažije, je to, že mu to nevyjde. To je mrzuté. Na pouti je to opačně: každý den uvidíme něco nového a na každém kroku máme příležitost poděkovat Boží prozřetelnosti, že nás opatruje. Tak chtěl žít i sv. František. Proto začneme naši pouť k jeho rodišti i hrobu.

NORCIA Není to špatný nápad zastavit se cestou v Norci. Jsou tam v celé Itálii pověstné vepřové klobásy. Jak k nim horské městečko přišlo? Založili je Židé přivezení jako otroci, po tom co Vespasián dobyl Jeruzalém. Dal jim pěstovat tato domácí zvířata, protože si byl jist, že ho nebudou okrádat, protože sami vepřové maso nejedí. Ale my tam nepojedeme pro takové marnivosti, ale proto, že odtud pocházel i sv. Benedikt, zakladatel evropských klášterů a škol. Sám sice jako chlapec ze školy utekl, ale právě proto založil školství, poznal, jak je užitečné. Vzpomeneme si, že tu v nedávné době byl i klášter českých

benediktinů, kteří se za totality nemohli vrátit domů. Jejich představený P. Stavěl se stal známým kazatelem v Itálii. Bohužel hned zemřel, když se vrátil do Prahy. Na Moravě by to možná lépe přežil.

ŘÍM Do Říma vedou všechny cesty světa, říká staré pořekadlo. My Pustiměřští se tam už vyznáme, máme tam také mnoho přátel. První z nich je ovšem sv. Petr a poslední z jeho zemřelých nástupců Jan Pavel II. Jejich hroby jsou velmi blízko, proto je navštívíme současně. Ale máme tam u nich jako strážce i jednoho přítele živého, kardinála Coppu. On zná Pustiměř a Pustiměř jeho, ten nás tam nenechá samotné a pomodlí se s námi, abychom náš římský pobyt bohabojně strávili a nejenom někde u sklenky dobrého frascatského vínka.

Eucharistie v královské kapli - Salus Populi Romani - baziliky Santa Maria Maggiore v Římě,
PEREGRINATIO AD LIMINA APOSTOLORUM, 10. 6. 2007

Do Říma došli po svých dalekých cestách i naši svatí věrozvěsti Cyril a Metoděj. Na výslovné přání papeže se měli oba vrátit ke svým drahým Moravanům. Cyril už pro slabost těla nedošel, ale došel dál, až do nebeské vlasti. Došli k nám však jeho knihy. Když navštěvujeme hroby apoštolů, nesmíme zapomenout i na apoštoly našich zemí. Sv. Cyril položil první překlad bohoslužebných knih do slovanského jazyka na oltář v kostele Panny Marie Sněžné. Tam tedy i my odsloužíme mši v našem jazyce. Umřel brzy nato v blízkém klášteře. Zapřísahal však bratra Metoděje, aby se na Moravu vrátil a pokračoval v dobré práci. Platí to tedy i pro Pustiměřské!

Sv. Pavla vzpomínáme celý rok, platí tedy tato naše pouť především k jeho hrobu. Obrátil se ke Kristu, přesto že pocházel z těch, kdo se obrátit nechtěli. Takových jsou dnes miliony. Ať tedy za dnešní svět oroduje.

POMPEJE Do Pompejí jezdí z celého světa turisté, aby se přišli podívat na vykopávky, mrtvé kameny. Ale na starých uličkách tam rostou květy. Neočekávaně právě tu vzniklo v nové době známé mariánské poutní místo. Maria je symbol života a dává rozkvést květům i v kamenných srdcích.

AMALFI Pobřeží Amalfi je jedno z nejkrásnějších v Itálii, pod strmými skalami modré moře, a město jakoby vlepené na kousek volné půdy. Ptáme se tedy, jak k tomu došlo, že právě tu postavili tak krásnou katedrálu a že je v ní hrob apoštola Ondřeje, hlavního patrona východní církve, podobně jako je sv. Petr patron církve Římské. Musíme se vžít do situace raného středověku a tehdejší komunikace. Nebyla letadla, nebyly autostrády, do dálky se nejlíp cestovalo jen po moři. A tak se stalo, že chudí rybolovci z pustého zálivu, kteří měli mnoho dětí, naučili se stavět lodi a ovládat je tak dobře, že se stali světovou velmocí. V době křížových výprav dobyli dokonce i Cařihrad a odtud si ostatky apoštola přivezli k sobě. A on se jim stále zjevuje jako živý, jeho kosti mají zvláštní úkaz. Je tu tedy vhodné místo k modlitbě za jednotu mezi východem a západem.

MONTE SANT'ANGELO „Svatý Michaeli, opatruj nás v boji!“ Dříve jsme se to modlili po každé mši svaté. Zavedl tu modlitbu papež Lev XIII. Byl si vědom, že vliv zlého ducha na lidi a na svět je silný, máme proto vzývat často o pomoc anděly, především jejich hlavu a vůdce sv. Michaela. Každý z nás se také utíká pod ochranu svého anděla strážného. Když se stala ve 4. století křesťanskou celá římská říše, zvolila si za svého anděla strážného sv. Michaela. Vidělo se to potvrzeno jeho zjevením v na hoře u Gargána, kam vždycky putovalo mnoho poutníků do velké jeskyně, kde se to událo. Svatyni dnes opatrují řeholníci z Polska. Okolí je malebné. Našli je i vynalézaví Češi a dost jich jezdí sem k moři na pláž. Ale ti zbožnější - jako my Pustiměřští - pospíšíme na druhou stranu od anděla nebeského k hrobu chudého kapucína pátera Pia.

SAN GIOVANNI ROTONDO Sv. Pia z Pietrelciny není potřeba představovat. Zná ho celý svět. Podle statistiky je tu ročně větší počet poutníků než do Lurd. Vzpomeňme si jenom na některé z našich zemí. Jedna z „duchovních dcer“ pátera Pia žila ve Vídni a jako Rakušanka mohla jezdit do Čech. Využila toho a vozila tam občas růžence, které za totality se těžko dostaly. Páter jí to schválil, ale předpověděl jí, že bude pro to dílo muset trpět. Byla zavřena od české policie pro nedovolené pašování „cenné matérie“. To opravdu uhádli! Růženec je cenná věc, i když jinak než to mysleli oni. Po propuštění napsala knížku, kterou vydala česky, jsou to vzpomínky na způsob, jakým páter jistě duše vedl. Ještě před jeho smrtí navštívil pátera Pia kardinál Tomášek, od něho dostal mešní šáteček dlouho uchovávaný zvláštní vůni. Mozaiku v nové kapli, kde je hrob P. Pia, právě letos dokončují naši přátelé z Centra Aletti.

LAGO DI GARDA, VERONA Lago di Garda je kousek malebné Itálie, kam se jezdilo ze starého Rakouska-Uherska, proto prý se v Tridentu usadilo či přišlo dost Čechů. Ale Pustiměřští tu nevěsty hledat nebudou. Nemusejí ve Veroně ani hledat dům Romea a Julie. Raději si vzpomenou, že tu pobyl nějaký čas sv. Vojtěch a jeho vzpomínka je přitáhne nazpět na Moravu. Všude dobře a doma nejlépe.